

04.05. Η χελώνα και ο Ρεβιθάκης

Ενότητες του κειμένου

Μια φορά κι έναν καιρό ... και την πήρε γυναίκα.

Ο βασιλιάς εκείνου του τόπου ... πως είναι παντρεμένη μ' έναν ψαρά.

Πες στον άντρα σου να έρθει εδώ ... και γλιτώνει ο ψαρά τη γυναίκα του.

Αφού περάσανε κάμποσες μέρες ... ο πολυχρονεμένος ο βασιλιάς μας.

Περάσανε πάλι κάμποσες μέρες ... ζουν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.

Υποθετικές προτάσεις

Οι υποθετικές προτάσεις δηλώνουν ότι κάτι πρέπει να εκπληρωθεί για να πραγματοποιηθεί στη συνέχεια το περιεχόμενο της κύριας πρότασης. Οι προτάσεις αυτές **εισάγονται με τους υποθετικούς συνδέσμους (π.χ. αν, άμα, είτε...είτε).**

Η εξαρτημένη υποθετική πρόταση (**ή αλλιώς η υπόθεση**) μαζί με την κύρια πρόταση που σχετίζεται με αυτήν (**την απόδοση**) σχηματίζει τον **υποθετικό λόγο**.

Έναρθρα και άναρθρα ουσιαστικά

Τα ουσιαστικά συνοδεύονται **συνήθως από οριστικά άρθρα**: π.χ. ο άνθρωπος, η γυναίκα, το παιδί. Τότε τα ουσιαστικά αυτά λέγονται **έναρθρα** (δηλαδή εκφέρονται μαζί με τα άρθρα).

Κάποιες φορές, όμως, το οριστικό άρθρο μπορεί να παραλειφθεί από τα ουσιαστικά. Τότε αυτά λέγονται **άναρθρα ουσιαστικά**, δηλαδή ουσιαστικά χωρίς άρθρα: π.χ. Ξέχασε αδέρφια και γονείς. (Εννοείται τα αδέρφια του και τους γονείς του).

Πότε δε βάζουμε οριστικό άρθρο ;

δεν το βάζουμε μπροστά από ένα ουσιαστικό (και έχουμε **άναρθρο ουσιαστικό**), **όταν μιλάμε γενικά κι αόριστα** για κάποιο πρόσωπο, ζώο ή πράγμα, που δεν το γνωρίζουμε.

π.χ. Φόρεσε αμέσως καπέλο! (= κάποιο καπέλο γενικά, όχι ένα συγκεκριμένο καπέλο, όπως θα σήμαινε αν γράφαμε Φόρεσε αμέσως το καπέλο σου!)

Δε βάζουμε επίσης άρθρο **μπροστά από** ουσιαστικά που λειτουργούν ως **κατηγορούμενα**.

π.χ. Ο αδερφός της είναι γιατρός.

Το αόριστο άρθρο το χρησιμοποιούμε **όταν μιλάμε γενικά κι αόριστα** για ένα πρόσωπο ή πράγμα, που δεν είναι συγκεκριμένο (δε γνωρίζουμε ή δε θέλουμε ■ να αναφέρουμε συγκεκριμένα).

π.χ. Πήγε βόλτα μ' **έναν** φίλο του. (= με κάποιον φίλο του)

Μου έδωσε **μια** ζακέτα να φορέσω. (- κάποια ζακέτα)

Πάντως, γενικά, **δεν πρέπει να γίνεται κατάχρηση του αόριστου άρθρου**, καθώς σε πολλές περιπτώσεις δεν είναι απαραίτητο.

π.χ. Πρέπει να σε δει γιατρός, (το **ένας** γιατρός είναι περιττό)

Είναι άνθρωπος με κατανόηση, (το **ένας** άνθρωπος είναι περιττό)

Βάλ' τα σε σακούλα, (το **μια** σακούλα είναι περιττό)

Τα διαλυτικά

Τα διαλυτικά (··) είναι ένα από τα διάφορα ορθογραφικά σημεία της γλώσσας, που **σημειώνεται πάνω από το γράμμα που δεν πρέπει να το προφέρουμε μαζί με το γειτονικό του**. Έτσι, χρησιμοποιούμε τα διαλυτικά πάνω από το **ι** και το **υ**, όταν πριν από αυτά υπάρχουν τα **α, ε, ο, υ**, για να δηλώσουμε ότι το **ι** ή το **υ** προφέρονται χωριστά, σαν -ι-, χωρίς να αποτελεί μαζί με το προηγούμενό του φωνήεν δίψηφο, π.χ. χαϊδεύω, θεϊκός, ευνοϊκός, μυϊκός, καταπραϋντικός, ξεϋφαίνω κ.ά.